

Sygn. akt VIII GC 385/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Górską

Protokolant sekr. sąd. Monika Karczmarska

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2017 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej Zakładów (...) w S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej Zakładów (...) w S. kwotę 353.032,39 zł (trzystu pięćdziesięciu trzech tysięcy trzydziestu dwóch złotych trzydziestu dziewięciu groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 138.136,97 zł (stu trzydziestu ośmiu tysięcy stu trzydziestu sześciu złotych dziewięćdziesięciu siedmiu groszy) od dnia 15 czerwca 2013 r.

- 84.878,61 zł (osiemdziesięciu czterech tysięcy ośmiuset siedemdziesięciu ośmiu złotych sześćdziesięciu jeden groszy) od dnia 15 lipca 2013 r.

- 130.016,81 zł (stu trzydziestu tysięcy szesnastu złotych osiemdziesięciu jeden groszy) od dnia 15 sierpnia 2013 r.;

II zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 24.869 zł (dwudziestu czterech tysięcy ośmiuset sześćdziesięciu dziewięciu złotych) tytułem kosztów procesu;

III nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Szczecinie kwotę 634,93 zł (sześciuset trzydziestu czterech złotych dziewięćdziesięciu trzech groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt: VIII GC 385/14

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 11 sierpnia 2014 roku (...) spółka akcyjna w S. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwoty 353032,39 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 138136,97 zł od dnia 15 czerwca 2013 roku, od kwoty 84878,61 zł od dnia 15 lipca 2013 roku oraz od kwoty 130016,81 zł od dnia 15 sierpnia 2013 roku i kosztami procesu według norm przepisanych.

Powódka powołała się na zawartą przez strony w dniu 13 czerwca 2011 roku umowę o przeładunek i magazynowanie oleju popirolitycznego oraz aneks do tej umowy z 12 marca 2012 roku. Na ich mocy powódka zobowiązała się świadczyć na rzecz pozwanej usługi magazynowania i przeładowywania oleju popirolitycznego. Olej popirolityczny

miał być produktem produkowanym przez pozwaną w zakładzie przetwarzania opon samochodowych, który pozwana planowała wybudować na terenach przyległych do terenów powódki. Wobec konieczności wybudowania przez powódkę – wyłącznie na potrzeby pozwanej – nowego zbiornika trzeciej klasy niebezpieczeństwa pożarowego o pojemności 7500m³ – strony przewidziały możliwość dostarczania przez pozwaną również innego produktu w okresie poprzedzającym rozpoczęcie działalności jej zakładu. Wynagrodzenie powódki z tytułu udostępnienia powierzchni magazynowej w zbiorniku ustalono na kwotę 158250,00 zł netto miesięcznie i miało być płacone nie później niż po upływie 13 miesięcy od dnia wejścia w życie umowy. Budowany na potrzeby pozwanej zbiornik miał być kolejnym na terenie powódki i miał stanowić część składu podatkowego prowadzonego przez powódkę. Do składu tego nie miał natomiast wchodzić rurociąg łączący zbiornik z zakładem pozwanej, do którego wybudowania powódka się zobowiązała, a który ostatecznie nie został wykonany z powodu niedostarczenia przez pozwaną szkicu jego przebiegu. Umowa stron weszła w życie 10 kwietnia 2012 roku, zaś trzynastomiesięczny termin upłynął 10 maja 2013 roku. Wobec informacji pozwanej o możliwości korzystania ze zbiornika dla własnych potrzeb dopiero od 1 stycznia 2014 roku strony rozważały możliwość korzystania ze zbiornika przez inne podmioty, celem obniżenia kosztów, które powinna ponosić pozwana. Od 5 grudnia 2012 roku, po uzyskaniu wszystkich pozwoleń i statusu składu podatkowego powódka zaczęła komercyjnie korzystać ze zbiornika, magazynując w nim towar na zlecenie różnych firm. Nie wyraziła zgody na prośbę pozwanej o przesunięcie terminu, od którego ta byłaby zmuszona pokrywać koszty udostępniania zbiornika Z-8. Począwszy od 10 maja 2013 roku powódka przyjęła, że zbiornik Z-8 jest udostępniany pozwanej, a w dniu 31 maja 2013 roku wystawiła fakturę opiewającą na kwotę 138136,97 zł brutto za udostępnienie powierzchni magazynowej w okresie od 10 do 31 maja 2013 roku. Kolejne faktury uwzględniały już przychody uzyskiwane za magazynowanie paliwa innych klientów. Wobec nieuiszczenia żadnej z kwot należnego powódce wynagrodzenia, wypowiedziała ona umowę pismem z 18 listopada 2013 roku.

W odpowiedzi na pozew (...) wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania.

Podniosła, że strony w umowie określiły instalację, którą powódka zobowiązana była jej udostępnić i w jej skład wchodził rurociąg pomiędzy zbiornikiem a punktem na granicy działki, na której pozwana zamierzała wybudować zakład. Strony ustaliły również, że prace projektowe w zakresie rurociągu poza działką, na której pozwana miała budować zakład, zostaną przeprowadzone przez powódkę. Zwróciła uwagę, że nieujęcie w określeniu „Skład podatkowy” rurociągu, wynikało z przepisów regulujących składy podatkowe i nie odnosiło się do innych postanowień umownych. Podniosła również, że w aneksie nr (...) strony istotnie zmieniły treść postanowienia zawartego w pkt 7.1., a odnoszącego się do należnego powódce wynagrodzenia. Wskazały, że wynagrodzenie będzie należne pod warunkiem, że Skład (...) będzie dostępny i gotowy do użycia, a zatem dopiero po wykonaniu i udostępnieniu całej instalacji opisanej w punkcie 2.1., a zatem również rurociągu opisanego pod literą f). Pozwana w dniu 24 sierpnia 2012 roku przesłała powódce e-mail, do którego załączyła mapę z oznaczonymi miejscami przyłączeń. Na skutek rozmów pomiędzy stronami i zmiany pierwotnych lokalizacji połączeń, zmieniony szkic został przesłany powódce 28 sierpnia 2012 roku. Szkic ten stanowił również podstawę wydanego pozwanej w dniu 13 lutego 2013 roku pozwolenia na budowę. To powódka chciała sama projektować przebieg rurociągu pomiędzy działką, na której miał być budowany zakład a zbiornikiem Z-8. Nigdy również nie wezwała pozwanej do przekazania schematu przebiegu rurociągu pomiędzy tymi punktami a zbiornikiem, a dla stron oczywiste było, że to powódka zaprojektuje i wybuduje tę część rurociągu. Wobec nienależytego wykonania umowy przez powódkę i domagania się przez nią wynagrodzenia pomimo niewybudowania rurociągu, pozwana postanowiła wezwać powódkę do należytego jej wykonywania, a w konsekwencji odstąpiła od umowy. Zarzuciła również, że powódka nie wykazała, ile i jakie towary oraz za jakim wynagrodzeniem były składowane w zbiorniku Z-8 po dniu 10. maja 2013 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka akcyjna Zakłady (...) w S. (dalej: B.) zajmuje się magazynowaniem i przechowywaniem paliw, działalnością przeładunkową oraz działalnością wspomagającą transport lądowy i morski.

Przedmiotem działalności (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. (dalej: E. F.) jest produkcja chemikaliów, wyrobów z gumy, jak również sprzedaż paliw i wyrobów chemicznych.

Pozwana zamierzała wybudować na działkach wydzierżawionych od Zarządu (...) S.A. fabrykę oleju popirolitycznego i zwróciła się do powódki z propozycją, aby ta wybudowała na swoim terenie zbiornik do magazynowania i wysyłania tego oleju. W tym czasie pozwana miała wybudować fabrykę oleju.

Niesporne, a nadto:

- informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców powódki z 13.02.2014r. – k. 15-23;
- informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców pozwanej z 04.09.2014r. – k. 153-159;
- zeznania świadka W. K. (1) – k. 217-219 wraz z zapisem audio-video rozprawy z 04.03.2015r. – k. 224;

W dniu 13 czerwca 2011 roku (...) oraz B. zawarły umowę o przeładunek i magazynowanie oleju popirolitycznego.

Na mocy punktu 1.1. umowy pozwana zleciła powódce składowanie i przeładowywanie oleju popirolitycznego w relacji zbiornik magazynowy - statek lub cysterny kolejowe, autocysterny, w zależności od wskazania pozwanej, przy czym produkty miały być składowane w składzie podatkowym.

Powódka zobowiązała się do udostępnienia zbiornika trzeciej klasy niebezpieczeństwa pożarowego na produkt, o pojemności 7500 m³ w zakresie całej objętości magazynowej pozwanej (pkt 1.2.). W punkcie 1.3 przewidziano prawo pozwanej do dostarczania innego produktu niż olej popirolityczny, pod warunkiem zachowania tej samej klasy niebezpieczeństwa pożarowego i braku negatywnego wpływu na Skład (...). W przypadku dostawy innego produktu, pozwana miała ponieść wszystkie koszty związane z koniecznością dostosowania urządzeń przeładunkowych i magazynowych do przeładunku i magazynowania tego innego produktu oraz koszty związane z ponownym dostosowaniem infrastruktury technicznej do przeładunku oleju popirolitycznego.

W punkcie 2.1. w celu wykonania zobowiązań wynikających z umowy powódka zobowiązała się udostępnić instalację przeznaczoną do przeładunku i magazynowania produktu składającą się ze:

- a) zbiornika magazynowego o pojemności 7500m³,
- b) infrastruktury technicznej – załadowczej na statek,
- c) infrastruktury technicznej – załadowczej na cysterny kolejowe,
- d) infrastruktury technicznej – załadowczej na autocysterny,
- e) infrastruktury pomocniczej,
- f) rurociągu pomiędzy zbiornikiem a punktem na granicy działki, na której pozwana zamierza wybudować swój zakład produkujący olej popirolityczny, zgodnie ze szkicem który zostanie dostarczony po opracowaniu projektu.

Powódka zobowiązała się do uczynienia ww. instalacji w pełni zdolnej do wykorzystania i udostępnienia dla magazynowania i przeładunków w terminie 7 miesięcy od daty wejścia umowy w życie. Zgodnie z pkt 2.2 umowy po stronie powodowej leżało również uzyskanie decyzji w przedmiocie uznania instalacji za skład podatkowy, przy czym status składu nie dotyczył rurociągu wymienionego w pkt 2.1. f) umowy.

Nadto (pkt 2.6) powódka zobowiązała się powiadomić pozwaną o gotowości urządzeń do przeładunku i magazynowania wraz z oświadczeniem, że na moment przybycia produktu do powódki posiada ona wszelkiego rodzaju zezwolenia na wykonanie czynności przeładunku i magazynowania. Miała przedstawić pozwanej wymagane prawem wszelkie dokumenty zezwalające na przyjęcie, rozładunek i magazynowanie produktu najpóźniej siedem miesięcy od

dnia wejścia umowy w życie oraz zapewnić wszelkie wymagane zgody właścicieli lub użytkowników działek, przez które będzie przebiegał rurociąg wskazany w pkt 2.1.f), tak aby mógł być on wykorzystywany przez cały okres trwania umowy, niezależnie od tego, kto obecnie lub w przyszłości jest lub będzie właścicielem lub użytkownikiem tych działek.

Zgodnie z punktem 3.1.1. pozwana miała dokonywać załadunku oleju popirolitycznego do zbiornika pod nadzorem powódki poprzez instalację tłoczną z jej zakładu do składu podatkowego, którą to instalację tłoczną pozwana miała na własny rachunek wybudować i podłączyć do rurociągu powódki.

Za usługę udostępnienia powierzchni magazynowej w zbiorniku (składzie podatkowym) powódce, zgodnie z postanowieniem pkt 7.1. przysługiwało wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 158250,00 zł netto miesięcznie.

Umowa stron została zawarta na czas określony – 10 lat od daty wejścia w życie, z możliwością przedłużenia umowy na kolejny okres 10 lat. Datę wejścia w życie umowy określono jako 14 dni po zaistnieniu faktu podpisania umowy dzierżawy gruntów, która miała zostać zawarta pomiędzy Zarządem (...) spółki akcyjnej a pozwaną, na których to gruntach pozwana miała wybudować zakład.

Dowód:

- umowa o przeładunek i magazynowanie oleju popirolitycznego z 13.06.2011r. – k. 26-33;

W dniu 12 marca 2012 roku powódka i pozwana podpisały aneks nr (...) do ww. umowy, w którym zmieniono punkt 2.1 umowy w ten sposób, że powódka zobowiązała się do uczynienia instalacji w pełni zdolnej do wykorzystania i do udostępnienia dla magazynowania i przeładunków w terminie 13 miesięcy od daty wejścia umowy w życie, jak również do powiadomienia pozwanej o gotowości urządzeń do przeładunku i magazynowania oraz złożenia oświadczenia o posiadanych zezwoleniach na wykonywanie czynności przeładunku i magazynowania w terminie 13 miesięcy od daty wejścia umowy w życie.

Nadto, strony zmieniły treść pkt 7.1 umowy. Poza wskazaniem, że za usługę udostępnienia powierzchni magazynowej w zbiorniku (składzie podatkowym) Zleceniobiorcy (powódce) przysługuje wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 7500 m³ x 21,10 zł (158250,00 zł) + VAT miesięcznie, strony ustaliły również, że „Pod warunkiem, iż Skład (...) będzie dostępny i gotowy do użycia, Zleceniodawca złoży Zleceniobiorcy zawiadomienie o żądanej dacie rozpoczęcia użytkowania, z tym zastrzeżeniem, że data taka nie będzie późniejsza niż 13 miesięcy od wejścia w życie niniejszej umowy i wspomniane wynagrodzenie ryczałtowe będzie przysługiwać za okres rozpoczynający się od wcześniejszego z następujących terminów: (i) dnia, w którym instalacja zostanie po raz pierwszy użyta przez Zleceniodawcę, bądź (ii) pierwszego dnia po upływie wyżej wskazanych 13 miesięcy”.

Dowód:

- aneks nr (...) do umowy o przeładunek i magazynowanie oleju popirolitycznego z dnia 12.03.2012r. – k. 36-44;

Na podstawie umowy z 27 marca 2012 roku pozwana wydzierżawiła od Zarządu (...) S.A. w S. część nieruchomości gruntowych portu w S., z przeznaczeniem na budowę i działalność Zakładu Produkcji (...) otrzymywanych z utylizacji gumy, plastiku, zasadniczo opon i dystrybucji produktów wytworzonych w procesie utylizacji. Umowa ta dotyczyła dwóch obszarów opisanych jako (...) oraz (...) stanowiących część niezabudowanych działek gruntu nr (...) w obrębie (...) położonych przy ul. (...). S. K. w S..

Pismem z 27 marca 2012 roku prezes zarządu (...) zawiadomił B. o zawarciu z Zarządem (...) S.A. umowy dzierżawy gruntów na okres 10 lat. Poinformował również o wejściu w życie umowy z 13 czerwca 2011 roku w terminie 14 dni.

Dowód:

- pismo pozwanej z 27.03.2012r. – k. 45;

- umowa dzierżawy z 27.03.2012r. – k. 46-49;

Pozwana przy realizacji inwestycji – budowy zakładu przetwarzającego opony na paliwo poprolyczne – korzystała z pomocy biura (...). Biuro to miało zaprojektować inwestycję pozwanej do granicy dzierżawionego przez nią terenu. Docelowo projekt miał zostać wykonany na dwóch działkach – B i E, jednak na życzenie pozwanej najpierw projektowano inwestycję na terenie działki B. Właściwe zaprojektowanie inwestycji wymagało uzgodnienia miejsca połączenia rurociągu prowadzącego z zakładu pozwanej z rurociągiem, który miała wybudować powódka do granicy nieruchomości pozwanej.

W dniu 24 sierpnia 2012 roku pracownik B. Ł. Z. – przesłał pracownikowi powódki W. K. (1) szkic z naniesionymi proponowanymi miejscami przyłączeń rur rurociągu, wskazując równocześnie na potrzebę wskazania średnicy i rzędnej tejże rury.

Następnie Ł. Z. korespondował z reprezentantem pozwanej R. H. oraz powódką w sprawie ostatecznego ustalenia punktów proponowanych połączeń. Ł. Z. i ówczesny prezes zarządu powódki R. Ż. spotkali się w celu ustalenia punktu na granicy dzierżawionej przez pozwaną działki, w którym rurociąg miał przebiegać. Po uzgodnieniu tej kwestii, e-mailem z 28 sierpnia 2012 roku Ł. Z. przesłał W. K. (1) plik (...) wraz ze wskazanymi punktami przyłączeniowymi rurociągu, który miał być wybudowany pomiędzy zbiornikiem Z-8 a granicą działki, na której pozwana miała wybudować swój zakład.

Dowód:

- e-mail Ł. Z. z 24.08.2013r. wraz z załącznikiem – k. 161-162;

- korespondencja e-mailowa Ł. Z. i R. H. – k. 165, 167, 169, 173;

- e-mail Ł. Z. z 28.08.2012r. wraz z załącznikiem – k. 124-125;

- zeznania świadka Ł. Z. – k. 221-222 wraz z zapisem audio-video rozprawy z 04.03.2015r. – k. 224;

Właściwy sposób projektowania rurociągu łączącego zakład, który zamierzała wybudować pozwana oraz zbiornik Z-8 położony na terenie należącym do strony powodowej wymagał sporządzenia jednego projektu obejmującego rurociąg od zbiornika na terenie dzierżawionym przez pozwaną do zbiornika Z-8 na terenie powódki wraz z układem pompowym. Wykonanie takiego projektu wymagało współpracy pozwanej i powódki w zakresie określenia rozmieszczenia elementów aparatury na terenie pozwanej. Samo wybudowanie rurociągu mogło odbywać się etapami.

Celem sporządzenia projektu rurociągu prowadzącego od zbiornika Z-8 do działki pozwanej niezbędne było ustalenie: położenia punktów początku i końca rurociągu, właściwości fizycznych tłoczzonej cieczy (te informacje zostały przekazane powódce), jak również wysokości, na jakiej miałyby się łączyć rurociągi, ich średnicy, maksymalnej prędkości liniowej przepływu oleju, sposobu połączeń odcinka rurociągu na terenie powódki i pozwanej, rodzaju izolacji zewnętrznej rurociągu oraz miejsca zainstalowania zaworów, urządzeń kontrolnych i zabezpieczających przed skutkami awarii, oraz urządzeń zabezpieczenia przeciwpożarowego.

Powódka nie dysponowała ani informacjami o zbiorniku, w którym miał być przechowywany olej po stronie pozwanej ani o przekroju rurociągu ani też o wysokości jego położenia. Przesłany powódce w dniu 28 sierpnia 2012 roku szkic z naniesionymi punktami na granicy działki dzierżawionej przez pozwaną, przez które rurociąg miał być prowadzony nie był wystarczający do zaprojektowania i wybudowania rurociągu prowadzącego od zbiornika powódki do granicy działki pozwanej.

Dowód:

- opinia biegłego Sądu Okręgowego w Szczecinie w zakresie budownictwa sanitarnego, ochrony cieplnej budynków i ochrony (...) z 14.12.2015r. – k. 320-322;

- ustna wyjaśnienie opinii biegłego Sądu Okręgowego w Szczecinie B. S. z 11.05.2016r. – k. 355-356 wraz z zapisem audio-video rozprawy z 11.05.2016r. – k. 357;

W dniu 17 sierpnia 2012 roku Dyrektor Transportowego Dozoru (...) wydał decyzję nr (...). Stwierdzając pozytywny wynik badania urządzenia technicznego – nr fabryczny Z-8, nr ewidencyjny (...): (...) -160, zezwolił B. na jego eksploatację do czasu wyznaczonego następnego badania tj. do 31 grudnia 2014 roku.

Prezes Głównego Urzędu Miar wydał w dniu 13 września 2012 roku decyzję nr (...) o zatwierdzeniu typu zbiorników pomiarowych do cieczy o pojemności nominalnej 7500m³, naziemnych, posadowionych na stałe, produkowanych przez (...) S.A. Zakłady (...) w S. (znak zatwierdzenia (...)).

W dniu 18 września 2012 roku Naczelnik Obwodowego (...) Miar w S. wydał świadectwo legalizacji pierwotnej zbiornika (...), określając pojemność nominalną zbiornika na (...).

Dowód:

- decyzja nr (...) z 17.08.2012r. – k. 51;
- protokół z badania nr (...) (...) z 17.08.2012r. – k. 52;
- decyzja Prezesa Głównego Urzędu Miar z 13.09.2012r. – k. 53-54;
- świadectwo legalizacji pierwotnej z 18.09.2012r. – k. 55-56;
- tablica objętości zbiornika z 18.09.2012r. – k. 57;

Na wniosek powódki o rozszerzenie składu podatkowego (...), funkcjonariusze Referatu Dozoru Urzędu Celnego w S. dokonali oceny miejsca składu podatkowego o nr akcyzowym (...) stwierdzając, że miejsce prowadzenia działalności jako skład podatkowy z uwzględnieniem wnioskowanego rozszerzenia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego zapewnia warunki i środki do sprawnego przeprowadzania kontroli.

Dowód:

- protokół z oceny miejsca składu podatkowego z 21.09.2012r. – k. 61-63;

(...) Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w S. nie wniósł sprzeciwu do zawiadomienia powódki z dnia 15 listopada 2012 roku o zakończeniu budowy zbiornika Z-8, zrealizowanego w oparciu o decyzję Wojewody (...) z dnia 22 listopada 2011 roku nr (...).

Dowód:

- zawiadomienie powódki o zakończeniu budowy obiektu budowlanego z 15.11.2012r. – k. 64;
- pismo (...) Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego z 05.12.2012r. – k. 65;

Po odebraniu zbiornika i włączeniu zbiornika Z-8 do składu podatkowego R. Ż., R. H., W. K. (2) i W. K. (1) spotkali się w siedzibie powódki (5 października 2012 roku). Podczas spotkania rozmawiano m.in. o tym, że umowa stron wejdzie w życie w czasie, w którym pozwana nie będzie jeszcze produkować oleju. Strony uzgodniły poszukiwanie klienta, który skorzystałby z tego zbiornika, a różnica środków pozyskanych z tego tytułu miała być rozliczana z pozwaną.

W dniu 10 października 2012 roku R. H. poinformował e-mailem W. K. (1) o tym, że korzystanie ze zbiornika pozwana chciałaby rozpocząć od 1 stycznia 2014 roku i w związku z tym „byłoby pomocne, znalezienie przez Państwa użytkownika na roczny kontrakt”.

Podczas spotkania w dniu 19 października 2012 roku pozwana potwierdziła zamiar używania zbiornika od 1 stycznia 2014 roku, a strony rozmawiały o negocjacjach i rozmowach powódki z innymi podmiotami, które mogłyby użytkować zbiornik Z-8. O możliwościach współpracy powódki z innymi podmiotami, które mogłyby używać zbiornika w celach przeładunkowych rozmawiano również podczas spotkania 10 stycznia 2013 roku.

W dniu 22 kwietnia 2013 roku w siedzibie powódki odbyło się spotkanie, w którym uczestniczyli przedstawiciele powódki (R. Ż., W. K. (1)), przedstawiciele pozwanej (R. H., W. K. (2)) oraz przedstawiciele (...) S.A. Spotkanie to dotyczyło możliwości użytkowania zbiornika Z-8 przez S..

Dowód:

- podsumowanie spotkania z 05.10.2012r. – k. 66;
- e-mail z 10.10.2012r. – k. 67;
- podsumowanie spotkania z 19.10.2012r. – k. 68;
- podsumowanie spotkania z 10.01.2013r. – k. 69;
- protokół spotkania S. i B. z 22.04.2013r. – k. 182-183;

Powódka od grudnia 2012 roku korzystała komercyjnie ze zbiornika Z-8, umożliwiając innym podmiotom dokonanie rozładunku oleju napędowego i jego magazynowanie.

Wykorzystanie zbiornika Z-8 za okres od 5 grudnia 2012 roku do 31 lipca 2013 roku zostało udokumentowane przez M. S. w formie zestawienia wskazującego datę, podmiot korzystający ze zbiornika oraz ilość magazynowanego paliwa.

Za przeładunek oleju napędowego do składu podatkowego powódka wystawiła w dniu 3 czerwca 2013 roku (...) spółce z o.o. w W. fakturę VAT nr (...) opiewającą na 92.321,20 zł.

Za magazynowanie oleju napędowego w dniach od 1 do 31 lipca 2013 roku powódka wystawiła (...) spółce z o.o. w W. fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 52874,91 zł.

Dowód:

- faktury VAT wystawione przez powódkę w okresie od 5 grudnia 2012 roku do 9 maja 2013 roku – k. 88-107, 110;
- faktura VAT nr (...) z 03.06.2013r. – k. 108;
- faktura VAT nr (...) z 31.07.2013r. – k. 109;
- zestawienie za okres od 05.12.2012r. – 31.07.2013r. – k. 82-87;
- zeznania świadka M. S. – k. 219-220 wraz z zapisem audio-video rozprawy z 04.03.2015r. – k. 224;

Decyzją nr (...) z 13 lutego 2013 roku Wojewoda (...) zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwanej pozwolenia na budowę Zakładu Produkcji (...) w S. – Etap I.

Dowód:

- decyzja nr (...) z 13.02.2013r. – k. 174-178;

Wiosną 2013 roku prezes zarządu powódki R. Ż. przebywał wraz z A. T. oraz W. K. (2) w Bułgarii, gdzie przedstawiciele pozwanej chcieli pokazać, jaką fabrykę zamierzają wybudować w (...) porcie. Wobec przedłużających się procedur pozyskania finansowania dla swojej inwestycji, przedstawiciele pozwanej zamierzali przekonać R. Ż. do przesunięcia

terminu obowiązywania umowy. Podczas tego spotkania nie rozmawiano o budowie rurociągu. R. Ż. oświadczył, że przesunięcie terminu wymaga zgody rady nadzorczej, której prośbę pozwanej przedstawi. Ostatecznie powódka nie zgodziła się na odroczenie terminu obowiązywania umowy.

Dowód:

- zeznania świadka W. K. (1) – k. 217-219 wraz z zapisem audio-video rozprawy z 04.03.2015r. – k. 224;
- częściowo zeznania świadka W. K. (2) – k. 292-294 wraz z zapisem audio-video rozprawy z 28.10.2015r. – k. 299;
- zeznania świadka R. Ż. – k. 247-250 wraz z zapisem audio-video rozprawy z 03.07.2015r. – k. 252;

Powódka nie podjęła również działań celem wybudowania rurociągu biegnącego od zbiornika Z-8 do nieruchomości pozwanej. Pozwana zaniechała budowy rurociągu ze względu na brak danych (w tym wysokości rurociągu i miejsca położenia) pozwalających na jego wybudowanie, opóźnienie w budowie zakładu pozwanej oraz przekonanie o możliwości szybkiego – i w stosunku do zbiornika Z-8 taniego - wybudowania rurociągu po wybudowaniu zakładu pozwanej.

Dowód:

- zeznania świadka W. K. (1) – k. 217-219 wraz z zapisem audio-video rozprawy z 04.03.2015r. – k. 224;
- zeznania świadka R. Ż. – k. 247-250 wraz z zapisem audio-video rozprawy z 03.07.2015r. – k. 252;
- zeznania świadka M. S. – k. 219-220 wraz z zapisem audio-video rozprawy z 04.03.2015r. – k. 224;

W dniu 30 kwietnia 2013 roku powódka wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 116788,50 zł tytułem udostępnienia powierzchni magazynowej w zbiorniku Z-8 w ilości 7500m³ w okresie od 13 kwietnia 2013 roku do 30 kwietnia 2013 roku zgodnie z umową z 13 czerwca 2011 roku.

Wobec zakwestionowania zasadności wystawienia ww. faktury przez pozwaną, powódka – uznając nieprawidłowość jej wystawienia – w dniu 17 maja 2013 roku wystawiła fakturę-korektę VAT nr (...) wskazując, że do zwrotu pozostaje kwota 116788,50 zł.

Dowód:

- faktura korekta VAT nr (...) z 17.05.2013r. – k. 113;
- pismo pozwanej z 15.05.2013r. – k. 111;
- pismo powódki z 17.05.2013r. – k. 112;

Po otrzymaniu faktury z 30 kwietnia 2013 roku pracownicy pozwanej udali się do Urzędu Wojewódzkiego w S. celem ustalenia, czy powódka rozpoczęła starania o uzyskanie pozwolenia na wybudowanie rurociągu.

Dowód:

- zeznania świadka W. K. (2) – k. 292-294 wraz z zapisem audio-video rozprawy z 28.10.2015r. – k. 299;
- zeznania reprezentanta pozwanej R. H. – k. 294-297 wraz z zapisem audio-video rozprawy z 28.10.2015r. – k. 299;

Tytułem udostępnienia 7500 m³ powierzchni magazynowej w okresie od 10 maja 2013 roku do 31 maja 2013 roku powódka wystawiła pozwanej w dniu 31 maja 2013 roku fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 138136,97 zł. Faktura ta została przez pozwaną zwrócona w dniu 10 lipca 2013 roku z powołaniem na brak łączącej strony umowy.

Tytułem udostępnienia pozwanej powierzchni magazynowej w okresie od 1 czerwca 2013 roku do 30 czerwca 2013 roku powódka w dniu 30 czerwca 2013 roku wystawiła fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 84878,61 zł. Kwota ta wynikała z pomniejszenia łącznej kwoty należności w wysokości 158250,00 zł netto o kwotę 89243,00 zł z tytułu udostępnienia powierzchni magazynowej zbiornika innemu podmiotowi. Faktura ta została przez pozwaną zwrócona w dniu 31 lipca 2013 roku z powołaniem na brak łączącej strony umowy.

W dniu 31 lipca 2013 roku powódka wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) tytułem udostępnienia powierzchni magazynowej w okresie od 1 do 31 lipca 2013 roku. Należność opiewająca na 130.016,81 zł wynikała z pomniejszenia łącznej kwoty należności za miesięczny okres udostępnienia powierzchni magazynowej w wysokości 158250,00 zł o kwotę 52545,28 zł z tytułu udostępnienia powierzchni innemu podmiotowi. Faktura ta została przez pozwaną zwrócona w dniu 14 sierpnia 2013 roku z powołaniem na brak łączącej strony umowy.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) z 31.05.2013r. – k. 114;
- faktura VAT nr (...) z 30.06.2013r. – k. 115;
- faktura VAT nr (...) z 31.07.2013r. – k. 116;
- pismo pozwanej z 10.07.2013r. – k. 135-136;
- pismo pozwanej z 31.07.2013r. – k. 133-134;
- pismo pozwanej z 14.08.2013r. – k. 131-132;

Pismem z 27 maja 2013 roku pozwana wyznaczyła powódce dodatkowy 30-dniowy termin do wykonania zobowiązań wynikających z umowy o przeładunek i magazynowanie z dnia 13 czerwca 2011 roku:

- wybudowania rurociągu pomiędzy zbiornikiem a punktem na granicy działki, na której pozwana ma wybudować swój zakład produkcyjny wraz z pozwoleniem na użytkowanie rurociągu
- zapewnienia i przekazania wymaganych zgód właścicieli lub użytkowników działek przez które będzie przebiegał rurociąg tak, aby mógł być on wykorzystywany przez cały okres trwania umowy;
- przekazania decyzji w przedmiocie uznania instalacji, w tym rurociągu, za skład podatkowy;
- złożenia pisemnego powiadomienia pozwanej o gotowości urządzeń do przeładunku i do magazynowania wraz z oświadczeniem, że na moment przybycia produktu do (...) S.A. jest w posiadaniu wszelkiego rodzaju zezwoleń na wykonanie czynności przeładunku i magazynowania;
- złożenia pozwanej wymaganych prawem dokumentów zezwalających na przyjęcie, rozładunek i magazynowanie produktu.

Równocześnie pozwana wskazała, że po bezskutecznym upływie terminu dodatkowego pozwana będzie uprawniona do odstąpienia od umowy w trybie art. 491 §1 k.c. Wyraziła również stanowisko, że warunek żądania wynagrodzenia nie został spełniony – na dzień wejścia w życie umowy skład podatkowy nie jest dostępny i gotowy do użycia, a powódka nie zawiadomiła o powyższym pozwanej.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z 18 czerwca 2013 roku powódka podkreśliła, że instalacja została już przyjęta do użytkowania i uzyskała status składu podatkowego, urządzenia są gotowe do przeładunku i magazynowania produktu, a spółka posiada wszelkie niezbędne zezwolenia. Zostały zatem spełnione warunki uzasadniające żądanie zapłaty wynagrodzenia, do czego wezwała pozwaną.

W dniu 2 lipca 2013 roku pozwana złożyła powódce oświadczenie o odstąpieniu od umowy z 13 czerwca 2011 roku o przeładunek i magazynowanie oleju popirolitycznego, powołując się na treść art. 491 §1 k.c.

Dowód:

- pismo pozwanej z 27.05.2013r. – k. 117-118;
- pismo powódki z 18.06.2013r. – k. 119-121;
- oświadczenie pozwanej o odstąpieniu od umowy z 02.07.2013r. – k. 122-123;

Po złożeniu oświadczenia o odstąpieniu od umowy z powódką pozwana dokonała zmian w projekcie inwestycji w taki sposób, by magazynowanie i załadunek mogły odbywać się bez korzystania ze zbiornika Z-8. Wobec trudności z uzyskaniem finansowania i procesem projektowania, budowę zakładu pozwanej rozpoczęto na przełomie maja i czerwca 2014 roku, a ukończono pod koniec 2014 roku. Do czasu rozpoczęcia budowy zakładu pozwana nie zbudowała swojej części rurociągu.

Dowód:

- zeznania świadka W. K. (2) – k. 292-294 wraz z zapisem audio-video rozprawy z 28.10.2015r. – k. 299;
- zeznania reprezentanta pozwanej R. H. – k. 294-297 wraz z zapisem audio-video rozprawy z 28.10.2015r. – k. 299;

Pismem z 18 listopada 2013 roku powódka wypowiedziała pozwanej umowę z 13 czerwca 2011 roku, powołując się na punkt 10.5.

Dowód:

- wypowiedzenie umowy z 18.11.2013r. – k. 139;

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę powództwa stanowi przepis art.354 § 1 k.c. w zw. z art. 353¹ k.c. Drugi z wymienionych przepisów stanowi, że strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Zgodnie zaś z art. 354 § 1 k.c. dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom.

Istotą sporu w sprawie było ustalenie, czy powódce przysługuje wynagrodzenie ryczałtowe za udostępnienie wybudowanego przez nią na potrzeby pozwanej zbiornika stosownie do treści zawartej przez strony umowy z 13 czerwca 2011 roku oraz aneksu nr (...) do tej umowy z 12 marca 2012 roku. W świetle treści zawartej przez strony umowy, a zwłaszcza pkt 7.1 aneksu nr (...) warunkiem wypłaty wynagrodzenia na rzecz powódki była dostępność i gotowość do użycia składu podatkowego. Pozwana miała również złożyć powódce zawiadomienie o żądanej dacie rozpoczęcia użytkowania z tym zastrzeżeniem, że data taka miała nie być późniejsza niż 13 miesięcy od wejścia w życie umowy; wynagrodzenie ryczałtowe przysługiwać miało za okres rozpoczynający się od wcześniejszego z terminów: użycia instalacji po raz pierwszy przez zleceniodawcę (pозwaną) albo pierwszego dnia po upływie wskazanych 13 miesięcy.

Zarówno treść umowy, aneksu nr (...), jak również pozostałych dokumentów przedłożonych do akt sprawy nie budziła wątpliwości co do swojej wiarygodności. Żadna ze stron nie podważała również istnienia ani treści przedstawionych w sprawie dokumentów, jak również korespondencji e-mailowej. W konsekwencji Sąd swoje ustalenia poczynił w oparciu o przedstawione dokumenty i korespondencję stron, jak również w oparciu o zeznania świadków, które co do zasady uznał za wiarygodne.

Świadek W. K. (1) opisał podejmowane przez powódkę próby znalezienia innych klientów na magazynowanie w zbiorniku Z-8 wobec opóźnienia w budowie fabryki pozwanej, które znalazły swoje potwierdzenie również w zeznaniach pozostałych świadków i w przedłożonej dokumentacji. Sąd nie dał wiary świadkowi jedynie co do obecności R. H. podczas spotkania w Bułgarii, której pozostali świadkowie oraz sam R. H. zaprzeczyli.

Świadek M. S. potwierdził zarówno wykorzystywanie zbiornika przez inne podmioty, jak i to, że rozliczał z tego tytułu należności pozwanej, co dokumentowało przedłożone zestawienie. Na podstawie tych zeznań Sąd poczynił także ustalenia co do stanowiska powódki odnośnie możliwości szybkiej budowy rurociągu łączącego zbiornik Z-8 z nieruchomością dzierżawioną przez pozwaną.

Zeznania Ł. Z. wykonującego projekt budowy zakładu pozwanej potwierdziły zarówno wysłanie do strony powodowej szkicu z naniesionymi punktami połączenia rurociągów, jak i to, że jako projektant zobowiązany był do zaprojektowania instalacji na terenie działki pozwanej i uzgodnił z powódką miejsce połączenia rurociągów w granicy działki pozwanej, której to okoliczności powódka nie kwestionowała.

R. Ż. – były prezes powodowej spółki – opisał zarówno przebieg spotkania w Bułgarii, wskazując na konieczność uzgodnienia z radą nadzorczą możliwości przedłużenia terminu udostępnienia zbiornika do korzystania pozwanej, jak i prowadzenie rozmów z innymi podmiotami co do udostępnienia im zbiornika Z-8, co znajdowało swoje odzwierciedlenie również w pozostałym materiale dowodowym.

Zeznania W. K. (2) Sąd uznał za wiarygodne jedynie częściowo. Świadek ten – współpracujący z pozwaną – wskazał m.in., że przyczyną opóźnienia budowy zakładu były opóźnienia w uzyskaniu finansowania dla tej inwestycji i w tym zakresie dano mu wiarę. Z drugiej jednak strony wskazywał – na podstawie wypowiedzi Ł. Z. i R. Ż. – że znane było zarówno miejsce przyłączenia, średnica rury, jak i wysokość położenia planowanego rurociągu. Powyższemu jednoznacznie przeczą jednak zeznania Ł. Z., który wskazywał tylko na jedno spotkanie z R. Ż., podczas którego omawiano kwestię punktów połączenia rurociągu. Budzące wątpliwości zeznania świadka o wyrażeniu wstępnie przez R. Ż. zgody na odroczenie terminu obowiązywania umowy stron Sąd uznał za nieistotne; niewątpliwie bowiem ostatecznie powodowa spółka zgody takiej nie wyraziła.

R. H., przesłuchany w charakterze reprezentanta pozwanej, wskazywał na odpowiedzialność powódki za to, że pozwana nie mogła rozpocząć budowy inwestycji. Z jednej strony przyznał, że podczas spotkania w Bułgarii pozwana zamierzała przekonać R. Ż. do przesunięcia terminu wejścia w życie umowy, z drugiej zaś wskazywał na domaganie się ukończenia części umowy ze strony powodowej. Temu ostatniemu jednoznacznie przeczą zeznania pozostałych świadków oraz brak jakiegokolwiek dokumentacji, która wskazywałaby na wcześniejsze (niż pismo z 27 maja 2013 roku) zwracanie się pozwanej o dokończenie budowy rurociągu. Sąd nie dał wiary R. H. również co do tego, że uzgodniono z powódką zarówno średnicę i wysokość rur, typ okładziny, rodzaj transportowanego środka – na dokonanie takich ustaleń nie wskazuje żaden z przedstawionych dowodów. Niewiarygodne okazały się również te zeznania R. H., w których przyznając, że R. Ż. nie zgłaszał żadnych problemów z budową rurociągu, równocześnie wskazał, że to z powodu braku rurociągu zmuszony był przeprojektować całą inwestycję. Powyższemu przeczą dalsze zeznania R. H. wskazujące na to, że jeszcze wiosną 2014 roku nie miał zbudowanej swojej części rurociągu, gdyż nie rozpoczęto nawet budowy samego zakładu.

Zeznania świadka A. T. co do zasady pokrywały się zeznaniami pozostałych świadków (co do uzgodnienia punktu połączenia rurociągów i odpowiedzialności powódki za jego zaprojektowanie).

Ustalenia faktyczne Sąd poczynił również w oparciu o pisemną oraz uzupełniającą ustną opinię biegłego z zakresu budownictwa B. S.. Biegły precyzyjnie wskazał, jakich informacji powinna była udzielić powódce pozwana, by ta mogła zaprojektować i wybudować rurociąg łączący zbiornik Z-8 z nieruchomością pozwanej. Szerokie wyjaśnienie przyczyn, dla których informacje te biegły uznał za niezbędne, jak również przedstawienie przez biegłego właściwego sposobu projektowania rurociągu (przez jednego projektanta) i wskazanie na materiały, w oparciu o które biegły stwierdził, że

dostarczony wiadomością e-mail szkic nie był wystarczający do zaprojektowania i wybudowania rurociągu, przekonują o wartości tej opinii.

W oparciu o tak oceniony materiał dowodowy Sąd Okręgowy w Szczecinie uznał, że warunki wypłaty wynagrodzenia na rzecz powódki zostały spełnione. W szczególności, strona pozwana nie kwestionowała tego, że powódka wybudowała zbiornik, który miała udostępnić pozwanej, jak również że uzyskała wszelkie niezbędne pozwolenia na jego użytkowanie. Nadto, instalacja uzyskała status składu podatkowego.

Spełnienia warunku wypłaty wynagrodzenia nie niweczy – wbrew twierdzeniom pozwanej – niewybudowanie przez powódkę rurociągu pomiędzy zbiornikiem Z-8 a działką dzierżawioną przez pozwaną. Obowiązek wybudowania rurociągu przez powódkę przewidziano w umowie stron. Jednoznacznie również określono, że wybudowany rurociąg nie będzie miał statusu składu podatkowego (pkt 2.2. umowy). Ma to o tyle istotne znaczenie, że warunkiem wypłaty wynagrodzenia należnego powódce było udostępnienie składu podatkowego. Udostępnienie rurociągu – jak wynika z brzmienia zawartej przez strony umowy – nie było zatem warunkiem wypłaty wynagrodzenia. Ubocznie jedynie wskazać należy, iż jak wynika z zeznań R. Ż., nawet przy braku rurociągu możliwe było przetransportowanie oleju w inny sposób (za pomocą cystern).

Niezależnie od powyższego, zebrany w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje na to, że niewybudowanie rurociągu spowodowane było przyczynami leżącymi po stronie pozwanej. Powódka miała obowiązek wybudować rurociąg pomiędzy zbiornikiem a punktem na granicy działki, na której pozwana zamierzała wybudować swój zakład „zgodnie ze szkicem który zostanie dostarczony po opracowaniu projektu”. To na stronie pozwanej ciążył zatem obowiązek dostarczenia powódce szkicu pozwalającego na wybudowanie rurociągu i to już po wykonaniu projektu zakładu.

Właściwe sformułowanie obowiązków stron potwierdził również biegły z zakresu budownictwa, potwierdzając, że do zaprojektowania i wybudowania rurociągu niezbędne było ustalenie choćby rozmieszczenia aparatury oleju na działce pozwanej. Biegły wyjaśnił przy tym, że istotne było ustalenie, w jakich warunkach olej popirolityczny byłby magazynowany w zbiorniku pozwanej ze względu na różne właściwości oleju w zależności od jego temperatury, a tym samym różne wymagania w odniesieniu do właściwości rurociągu. Szczególną uwagę zwrócić należy na podkreślenie przez biegłego, że w przypadku niezalecanego projektowania rurociągu w dwóch częściach, w pierwszej kolejności musiałby być znany projekt rurociągu po stronie pozwanej i dopiero na jego podstawie powódka mogłaby doprojektować swoją część rurociągu.

Warunek przekazania powódce szkicu pozwalającego na zaprojektowanie części rurociągu prowadzącego do działki pozwanej nie został spełniony. W szczególności, za jego spełnienie nie można uznać wysłania przez Ł. Z. e-maila z dnia 28 sierpnia 2012 roku. Załącznik do e-maila wskazywał jedynie punkt, w którym obydwa rurociągi miałyby się połączyć. Nie wskazywał ani trasy przebiegu rurociągu ani też nie zawierał informacji, w oparciu o które możliwe byłoby zaprojektowanie rurociągu przez powódkę (średnicy, sposobu połączeń, rodzaju izolacji i rozmieszczenia aparatury po stronie pozwanej). Jednoznaczne stanowisko w tej kwestii zajął również biegły potwierdzając, że w oparciu o szkic niemożliwe było zaprojektowanie rurociągu.

Zwrócono również uwagę na to, że w czasie, w którym pozwana zobowiązana była do zapłaty powódce wynagrodzenia ryczałtowego, nie rozpoczęła nawet budowy zakładu na należącej do niej działce. Wynika to jednoznacznie z pism i korespondencji stron. Już w październiku 2012 roku doszło do spotkania stron, podczas którego omawiano zarówno przedłużający się termin wybudowania fabryki pozwanej, jak i możliwości znalezienia innego klienta na używanie zbiornika przez okres roku czasu. W e-mailu z 10 października 2012 roku R. H. deklarował rozpoczęcie korzystania ze zbiornika od 1 stycznia 2014 roku. Informacja ta, podobnie jak poszukiwania klientów, znalazły swoje odzwierciedlenie również w notatkach ze spotkań stron. Nadto, o możliwości udostępnienia zbiornika innym podmiotom strony korespondowały również wiosną 2013 roku, a przedstawiciele obydwu firm uczestniczyli w spotkaniu z (...) S.A. w dniu 22 kwietnia 2013 roku, która była zainteresowana najmem zbiornika. Tak długotrwałe prowadzenie negocjacji i rozmów w celu znalezienia innego podmiotu, któremu powódka udostępniłaby zbiornik Z-8 do czasu rozpoczęcia

produkcji oleju popirolitycznego przez pozwaną, jednoznacznie świadczy o tym, że to pozwana nie była gotowa do realizacji obowiązków wynikających z umowy i to pozwanej zależało na przesunięciu terminu obowiązywania umowy tak, by nie musiała ponosić kosztów użytkowania zbiornika, z którego w rzeczywistości korzystać nie mogła.

Chronologia zdarzeń wskazuje na to, iż jedynym powodem, dla którego pozwana złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy, była chęć uchylenia się od uiszczania opłat obciążających pozwaną począwszy od 10 maja 2013 roku, po tym, jak powódka nie wyraziła zgody na przedłużenie terminu rozpoczęcia naliczania opłat wobec pozwanej. Wskutek błędnego wystawienia przez powódkę faktury za okres od 13 do 30 kwietnia 2013 roku, pozwana otrzymała od powódki sygnał, że ta zamierza rozpocząć (zgodnie z umową od 10 maja 2013 roku) obciążanie pozwanej opłatami. Dopiero w tym czasie, jak przyznali W. K. (2) i R. H., zaczęto sprawdzać, czy powódka rozpoczęła budowę rurociągu. Kwestia rurociągu nie była przedmiotem wcześniejszych rozmów stron, co potwierdzają zeznania świadków. Także podczas spotkania w Bułgarii nie było mowy o wybudowaniu rurociągu przez powódkę. Jak już wskazano wyżej, na rozmowę na ten temat pośrednio wskazywały jedynie zeznania reprezentanta pozwanej R. H., który podczas tego spotkania nie był obecny. Zaprzeczyli temu zarówno R. Ż., jak i W. K. (2). Niewątpliwie również, zaproszenie R. Ż. do Bułgarii miało na celu przekonania go do opóźnienia wejścia w życie umowy.

Powyższe okoliczności, jak również fakt prowadzenia rozmów z innymi podmiotami o możliwości korzystania ze zbiornika wybudowanego dla pozwanej, jednoznacznie przeczą twierdzeniom pozwanej, że to opóźnienie w budowie rurociągu było przyczyną złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy. W rzeczywistości to opóźnienie w budowie zakładu (jak wynika z zeznań świadków spowodowane trudnościami w uzyskaniu finansowania) było przyczyną, dla której - wiedząc o konieczności uiszczania opłat powódce – pozwana złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy chcąc uchylić się od uiszczania obciążających ją opłat. O powyższym przekonuje między innymi to, że dopiero 13 lutego 2013 roku pozwana otrzymała pozwolenie na budowę zakładu, a w tym czasie trwały już rozmowy o korzystaniu z wybudowanego przez powódkę zbiornika przez inne podmioty – do czasu uruchomienia inwestycji pozwanej. Nadto przypomnieć należy, że już po zerwaniu umowy z powódką, pozwana podjęła budowę zakładu (wiosna 2014), a dopiero potem przystąpiła do budowy rurociągu. Jego wybudowanie na wcześniejszym etapie nie było zatem konieczne, jak wskazywała pozwana. W konsekwencji, jako że pismo o odstąpieniu od umowy w istocie nie odpowiadało rzeczywistym przyczynom braku realizacji umowy po stronie pozwanej, uznane zostało za bezskuteczne i nie wywołujące skutków prawnych. W istocie bowiem nie zostały spełnione przesłanki odstąpienia od umowy, o których mowa w art. 491 § 1 k.c., w szczególności powódce nie można przypisać zwłoki w wykonaniu zobowiązania.

Przytoczone okoliczności wskazują również na bezzasadność twierdzeń pozwanej o niespełnieniu przez powódkę wynikających z umowy obowiązków poinformowania o gotowości urządzeń do odbioru paliwa, które miała produkować pozwana. Umowa nie wymagała pisemnej formy udzielenia tej informacji, przedstawienie zaś dokumentów, o których mowa w pkt 2.6 umowy byłoby uzasadnione jedynie w przypadku, w którym realne byłoby podjęcie jej realizacji. Tymczasem w świetle okoliczności sprawy oczywistym było, że pozwana miała pełną świadomość gotowości powódki do podjęcia realizacji zawartej umowy, zaś powódka świadomość wielomiesięcznego opóźnienia w rozpoczęciu budowy inwestycji pozwanej.

Tym samym, powództwo zostało uznane za uzasadnione w całości, tj. w takiej wysokości, na jaką powódka wskazywała w wystawionych przez siebie fakturach.

Faktury te, jak wynika z twierdzeń pozwu i zebranego materiału dowodowego, uwzględniały kwoty uzyskane przez powódkę z tytułu udostępnienia zbiornika Z-8 innym podmiotom w okresach od 10 maja do 31 maja 2013 roku oraz w czerwcu i lipcu 2013 roku. Strona pozwana podnosiła wprawdzie – żądając przeprowadzenia na tą okoliczność dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości – że nie sposób ustalić, czy powódka uwzględniła wszystkie przychody uzyskane ze współpracy z innymi podmiotami składującymi paliwa w przedmiotowym zbiorniku. Dowód ten Sąd jednak pominął, nie znajdując podstaw do weryfikowania podanych przez powódkę wartości. W istocie bowiem ograniczenie żądania wynagrodzenia ryczałtowego za udostępnienie zbiornika do kwot niepokrytych przychodami uzyskanymi z innych źródeł stanowiło przejaw dobrej woli powódki .

Z powyższych względów orzeczono, jak w punkcie I sentencji wyroku.

Konsekwencją wygrania sprawy przez powódkę w całości był wynikający z treści art. 98 §1 i 3 k.p.c. obowiązek zwrotu na jej rzecz przez pozwaną kosztów procesu, o którym orzeczono w punkcie II sentencji wyroku. Na koszty te złożyły się opłata od pozwu w kwocie 17652,00 zł, opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7200,00 zł ustalone w oparciu o treść §6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z 28 września 2002 roku (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 461).

W punkcie III na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 1025) nakazano pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Szczecinie kwotę 634,93 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych. Kwota ta obejmuje należności sądowe, które dotychczas nie znalazły pokrycia w uiszczonych przez pozwaną zaliczkach, tj. 206,33 zł wypłacone biegłemu sądowemu B. S. zgodnie z postanowieniem referendarza z dnia 16 grudnia 2015 roku, 221,60 zł wypłacone biegłemu sądowemu B. S. tytułem ustnej opinii uzupełniającej oraz udziału w rozprawie w dniu 11 maja 2016 roku (postanowienie z dnia 21.06.2016r. – k. 358) oraz kwota 207,00 zł tytułem wynagrodzenia tłumacza przysięgłego W. G. za pisemne tłumaczenie z języka angielskiego na język polski (k. 446).